

Fiskeriforening tage Sagen i sin Haand med Støtte fra Staten. Jeg antager nemlig, at den højtærede Minister har Ret i, at det er den Maade, hvorpaa Sagen billigst og vel ogsaa maaske bedst kan føres igennem. Men der er en Omstændighed, som jeg gerne vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, hvor Ministerens og maaske Lovgivningsmagtens Medvirken vistnok bliver nødvendig. Det vil nemlig ikke kunne nytte noget at faa indplantet selv meget store Mængder af smaa Rødspætter i de omhandlede Fiskevande, Listed og Visby-Bredning, medmindre det tillige forhindres, at disse smaa Rødspætter fiskes op, forinden de have kunnet faa Tid til at vokse sig frem til den Størrelse, som de bør have, og som de efter Biologisk Stations Mening let vil kunne opnaa paa disse Steder, naar de bare faa Fred til at leve. Jeg tror ikke, det vil være tænkeligt, at man kan forhindre utidigt Fiskeri i dette Fiskevand, hverken ved Overenskomster, som Medlemmer af Fiskeriforeningerne kunne indgaa med hinanden indbyrdes, eller, hvad der er endnu vanskeligere, ved at forhindre Fiskeri af Fiskere andetsteds fra, medmindre der træffes saadanne særlige Forbudsbestemmelser for dette Fiskevand, at der kan tilvejebringes tilstrækkelig Betryggelse imod, at de indplantede Rødspætter opfiskes for tidlig. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil være enig med mig i, at Hensigten ikke opnaas, hvis der ikke træffes Foranstaltninger, der kunne forhindre utidigt Fiskeri, og som kunne bevirke, at de indplantede Rødspætter faa Lov til at leve i Fred, indtil de ere voksende op til en saadan Størrelse, at det efter videnskabelige og andre Erfaringer maa anses for hensigtsmæssigt atter at fiske dem op. Det er dette, som jeg ikke tror, kan lade sig gøre paa anden Maade end netop ved, at Centraladministrationen, Ministeriet eller Lovgivningsmagten, træffer særlige Regler for dette Forhold. Dette vilde jeg gerne henstille til den højtærede Ministers nærmere Overvejelse. Jeg er enig i, at Foranstaltningen meget let kan gennemføres, naar blot Ministeren med den Velvilje, han har lobet at vise, faa vidt det kan lade sig gøre, vil stille Statens Materiel, navnlig en Damper til Bugsering, til Raadighed til Transporten af de smaa Rødspætter fra Lyborøn til Listed Bredning, og naar der

ved Regeringens Foranstaltning tilvejebringes den fornødne Sikring mod Opfiskning i Utide.

F. Bøjsen: Ogsaa jeg vil rette en Tak til det ærede Udvalg, fordi det i alt væsentligt har taget Hensyn til de Opfordringer og Hensstillinger, jeg paa forskellige Punkter tillod mig at gøre ved anden Behandling. Hovedsagen derved er, at der ved Ændringsforslag Nr. 37 er aabnet Udgang til, at der ogsaa i laasede Bunde kan fiskes med staaende Redstaber foruden med Kroge. De Redstaber, som herefter i laasede Bunde ved Bedtægter kunne forbydes, ville altsaa være Aalevaad og forfæstlige Aalestangningsredstaber. Hvad Aalevaadene angaar, vil der ikke være stor Udsigt til, at deres Brug vil blive forbudt, efter den Maade, hvorpaa man nu definerer Udgangen til Stemmeret, idet det i alt væsentligt bliver de egentlige Jag-Fiskere, som komme til at afgøre det, og de ville efter al Sandsynlighed være lidet tilbøjelige til at forbyde Aalevaadene. Derimod vil der vistnok blive lige saa god Stemning hos de paagældende for at forbyde Fiskning ved Aalestager, idet det ikke mest er de egentlige Jag-Fiskere, som benytte disse Redstaber, men alle Slags fattige Folk, som efter Bestemmelserne ere uden Stemmeret. Jeg vilde for de paagældendes Skyld ganske vist beklage, om et saadant Forbud kunde udstedes. Det vilde jo være ret uheldigt, idet vi vide, at der om Vinteren er en Mængde fattige Folk, hvis væsentligste Ernæringskilde er at stange Aal, og den vilde jo ved et saadant Forbud standses. Men jeg ved ogsaa, hvad man vilde kunne sige derimod ogsaa fra Lovgivningsmagtens Side, nemlig at ligesom Aalevaadene i disse Bunde maa anses for skadelige Redstaber, have Aalestagerne ogsaa den samme Virkning, for saa vidt man opretholder den Anskuelse, at der i disse laasede Bunde skal være særlig Tilhold for Fiskeengelen. Det er jo noget, som i øvrigt bestrides fra mange Sider. Jeg har ikke nogen Tro til, at Udgangen til Aalestagnung kan opretholdes i de laasede Bunde, og jeg udtaler med et Suk, at man ogsaa her — som saa ofte — kan komme til fra Lovgivningsmagtens Side at ramme netop der, hvor Slaget føles mest. Men der er dog en Slags Trøst derved, og det er,